روزنه

ادعای دبیرکل مؤتلفه:

پیشنهاد اعدام منصور را مطهری داد

● **شرق:** «محمدنبی حبیبی» دبیرکل حزب مؤتلفه اسلامی برای چندمین‌بار از نقش شهیدمرتضی مطهری در ترور حسنعلی منصور خبر داده است. ادعایی که به جز روایت «حبیبی» سند یا روایت دیگری برای آن وجود ندارد یا حداقل تاکنون شنیده نشده است. به نوشته خبرگزاری مهر او گفته است: «در ملاقاتی که با آیت‌الله سیستانی در چند سال پیش داشتم، گفتم در زمان رعب و یأس رژیم ستمشاهی در سال ۴۲ شهید مطهری بود که جرقه کار مسلحانه در مؤتلفه اسلامی را زد و پیشنهاد اعدام انقلابی حسنعلی منصور را داد که این مطلب حتی موردتعجب آیت‌الله سیستانی بود. این مسئله نشان می‌دهد ابعاد مختلف شخصیتی شهید مطهری مغفول مانده است». او قبلا هم گفت بود عملکرد مسلحانه مؤتلفه علیه رژیم شاه موردتأیید مطهری بود. «حسنعلی منصور» فرزند «علی منصور» در سال ۱۳۰۲ در تهران به دنیا آمد و پس از فارغ‌التحصیلی از دانشگاه، به استخدام وزارت امور خارجه درآمد. او در سال‌های دهه ۱۳۲۰، مدارج ترقی را پیمود تا اینکه پس از ورود به مجلس شورای ملی و سنا در شهریور ۱۳۴۲ و تأسیس حزب ایران نوین، راه برای صدارت او باز شد. «حسنعلی منصور» از اسفند ۴۲ تا بهمن ۴۳ کمتر از یک سال نخست‌وزیر بود. تصویب کاپیتولاسیون، افزایش قیمت بنزین و تبعید حضرت امام خمینی(ره) به عنوان نخستین گام اجرای روش او در اداره کشور محسوب می‌شد. در ساعت ۱۰ صبح روز اول بهمن ۱۳۴۳ هنگامی که حسنعلی منصور با غرور تمام قصد پیاده‌شدن از اتومبیل جلوی در ورودی مجلس شورای ملی را داشت، هدف گلوله شهید محمد بخارایی از اعضای شاخه اجرائی هیأت مؤتلفه اسلامی قرار گرفت و چند روز بعد به هلاکت رسید. فتوای قتل منصور از جانب آیت‌الله «سیدمحمدهادی میلانی» در مشهد صادر شده بود. می‌گویند وقتی در دادگاه از «محمد بخارایی» سؤال می‌کنند که با دو گلوله اول منصور زنده نمی‌ماند ولی چرا سومین گلوله را به گلوی او شلیک کردی؟ آن جوان رشید در پاسخ گفت: «حنجره‌ای که از آن به روحانیت اهانت شده، باید دریده شود». ادعای دبیرکل حزب مؤتلفه در شرایطی است که درباره موافق بودن یا نبودن مطهری با اقدام مسلحانه به طور عام و استراتژی مؤتلفه به طور خاص در این زمینه اتفاق نظر وجود ندارد. به گزارش پایگاه جامع اطلاع‌رسانی استاد شهید مطهری، آیت‌الله «انواری» یکی از اعضای شورای فقاهتی آن زمان هیأت مؤتلفه که خود موافق روش نظامی بود و به اتهام مشارکت در ترور «منصور» ۱۵ سال زندان ستمشاهی را متحمل شد، معتقد بوده که «مطهری» توافقی با این مشی نداشت و می‌گفت قبل از آموزش صحیح جوانان انقلابی با توجه به شرایط محیطی، به‌ویژه رونق افکار الحادی در جامعه، این کار نتیجه عکس خواهد داد. اما در مقابل، «اسدالله لاجوردی» از اعضای این هیأت‌ها نقل می‌کرد که او به مبارزه مسلحانه بسیار اعتقاد داشت و جمعیت مؤتلفه زیربنای فکری حرکت‌های مسلحانه خود را مدیون ایشان است. این در حالی است که امام خمینی هم به هیچ‌روی مسیر انقلاب را منطبق با مشی مسلحانه نمی‌دانست و ازاین‌رو هیچ‌یک از گروه‌های اسلامی نتوانستند اجازه مبارزه مسلحانه با رژیم پهلوی را از ایشان کسب کنند. حجت‌الاسلام «سیدجعفر شبیری‌زنجانی» از جمله مبارزان مسلمان قبل از انقلاب دراین‌باره در خاطرات خود از مخالفت امام با مشی مسلحانه گفته و «مرتضی الویری» نیز با اشاره به اینکه گروه فلاح، رهنمودهای لازم در مبارزه را در این ملاقات‌ها از مرجع و امام خود می‌گرفت، گفته است: در این ملاقات‌ها امام درباره مبارزه مسلحانه و جنگ چریکی، نظر ارشادی و نه فتوایی خود را به این صورت بیان کرد که «مبارزه به این شکل، نیروها را «فشل» و «پراکنده» خواهد کرد .«محسن رفیق‌دوست» نیز یکی از مبارزان مسلمان بود که به مبارزه مسلحانه با رژیم پهلوی روی آورد، اما به دستور امام از این مسیر دست برداشت.

نگاه

محمد هاشمی:

حاشیه‌سازی درباره ریاست مجلس از سوی تندروها دنبال می‌شود

● **ایسنا:** محمد هاشمی، رئیس دفتر آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی، مجلس دهم را با مجلس پنجم دارای شباهت دانست و با بیان اینکه طرح مسائل اختلاف‌برانگیز درباره امکان ریاست آقایان عارف و لاریجانی بر مجلس، موضوعی است که از سوی جریان تندرو در کشور دنبال می‌شود، گفت: جریان تندرو به‌دنبال دامن‌زدن به مسائلی مانند پیش‌بینی درباره ریاست مجلس دهم هستند و این در حالی است که پرداختن به چنین مواردی تعرض به حقوق نمایندگان مجلس است؛ چراکه بررسی و تصمیم‌گیری و انتخاب ریاست مجلس و هیأت‌رئیسه جزء یکی از حقوق اولیه نمایندگان است که در زمان لازم به آن خواهند پرداخت.

politics@sharghdaily.ir

احکام ثابت برنامه مورد نظر مجلس به جای لایحه دولت تصویب شد

خطر تغییر برنامه ششم در مجلس

مهدی قدیمی

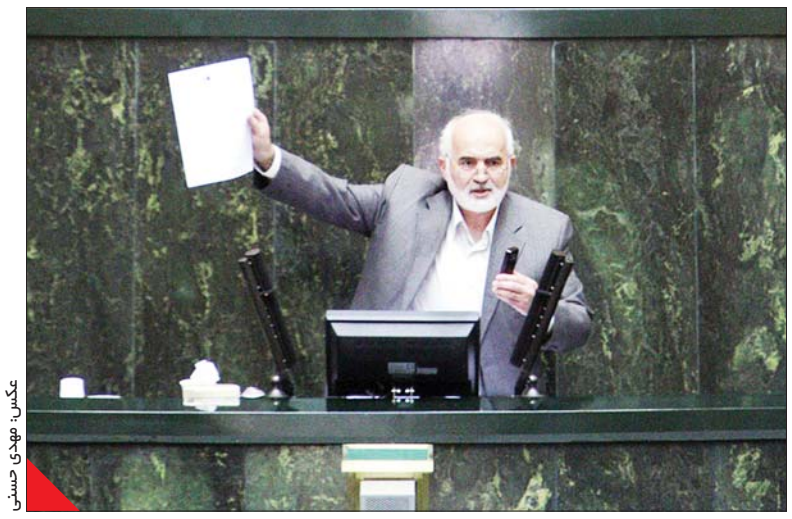

عکس: مهدی حسنی

لایحه تنظیم برخی از احکام برنامه‌های توسعه کشور که پنجم آبان با ۵۰ ماده از سوی دولت تقدیم مجلس شد و هدف آن تصویب دائم برخی از احکام کلی توسعه کشور برای جلوگیری از تکرار هرباره آنها در برنامه‌های پنج‌ساله بود، روز گذشته با شکل و شمایلی متفاوت با لایحه اولیه و با دور تند در مجلس به تصویب رسید.

لایحه‌ای که گزارش بررسی آن در کمیسیون، روز نهم اسفندسال گذشته به پایان رسید و حالا در کنار ۵۰ ماده موردنظر دولت، ۷۴ ماده هم در کمیسیون با پیشنهاد نمایندگان به آن اضافه شده و بررسی بقیه پیشنهادهای الحاقی هم به آینده موکول شد. دراین‌بین، برخی ماده‌های الحاقی که گاه با بندها و تبصره‌هایشان، خود به اندازه یک قانون جدید وسعت دارند، مشابه طرح‌هایی هستند که برخی از نمایندگان در مجلس نهم برای تصویب به صحن علنی آورده بودند که یا تصویب نشده بود یا به دلیل فرصت کم، فرصتی برای بررسی آنها در صحن مهیا نشد و حالا به نظر می‌رسد احکام برنامه‌های توسعه، فرصتی فراهم آورده تا در واپسین هفته‌های عمر مجلس نهم، همه کارهای به سرانجام نرسیده را در قالب احکام برنامه برای کشور مصوب کنند. ماده‌هایی که گنجاندن برخی از آنها در لابه‌لای احکام برنامه‌های توسعه، صدای نمایندگانی همچون احمد توکلی را هم درآورد و او دیروز از تریبون مجلس و در واکنش به تعطیل اعلام‌کردن روز آغاز امامت امام زمان(عج) در قالب مواد الحاقی به احکام برنامه توسعه کشور، فریاد زد: «والله خود امام زمان هم راضی به این کار نیست».

اما این همه ماجرا نیست و آیین‌نامه داخلی جدید مجلس هم مزید بر علت شده تا امکان زیادی برای جلوگیری از تصویب این حجم مواد گاه غیرمرتبط وجود نداشته باشد. براساس آیین‌نامه جدید، نمایندگان نمی‌توانند در صحن درباره هر ماده‌ای پیشنهاد بدهند و تنها پیشنهاداتی مطرح می‌شود که قبل از بررسی در صحن، به صورت کتبی تحویل هیأت‌رئیسه شده باشد. به‌این‌ترتیب، تنها کاری که نمایندگان می‌توانند انجام دهند، ارائه اخطار و تذکرهایی است که در موارد بسیار خاص ممکن است جلوی تصویب یک ماده را بگیرد و در شرایط عادی هیچ تأثیری بر روند تصویب مواد ندارد. این همان موضوعی است که احمد توکلی هم روز دوشنبه و زمانی که اخطارها و تذکرها نتوانست جلوی تصویب برخی از مواد را بگیرد بر زبان آورد. او خطاب به ابوترابی‌فرد که ریاست جلسه را برعهده داشت، گفت: «آقای رئیس، این آیین‌نامه‌ای که ما ساخته‌ایم پدر مملکت را درمی‌آورد. چون اجازه نمی‌دهید ما صحبت کنیم و ما مجبوریم فقط در هر ماده‌ای اخطار بدهیم».

والله امام زمان هم راضی نیست

اما به هر تقدیر با همین آیین‌نامه و با شتابی که مجلس در تصویب این قانون داشت، مواد جالبی به عنوان احکام دائم قانون برنامه به تصویب رسید که یکی از این مواد مناقشه‌برانگیز، تعطیل اعلام‌کردن روز هشتم ربیع‌الاول، به عنوان روز آغاز امامت امام زمان(عج) بود. غلامرضا کاتب، از اعضای کمیسیون برنامه و بودجه مجلس، درحالی‌که براساس آیین‌نامه جدید نمی‌توانست با اصل ماده مخالفت کند، در زمان بررسی این ماده الحاقی، اخطاری بر مبنای اصل ۷۵ قانون اساسی داد و گفت: «وقتی در کمیسیون درباره این موضوع بحث شد، بنا بود به دولت اجازه دهیم یک روز از تعطیلات رسمی کم کند و به جای آن، روز هشت ربیع را تعطیل اعلام کند و اگر این اتفاق می‌افتاد، بار مالی جدیدی برای دولت ایجاد نمی‌شد. اما اینکه بدون حذف یک تعطیلی، این روز به تعطیلات اضافه شود، بار مالی سنگینی به دولت تحمیل خواهد شد. من خواهش می‌کنم همان چیزی که در کمیسیون مطرح شده، اینجا مطرح شود»؛ درحالی‌که کمال‌الدین پیرمؤذن هم در تذکری با استناد به سخنان رهبری درباره اقتصاد مقاومتی خواستار توجه به اخطار کاتب شد، ابوترابی‌فرد که ریاست جلسه را بر عهده داشت اعلام کرد: «به‌هرحال چیزی که الان به عنوان مصوبه کمیسیون به صحن آمده همین است که این روز تعطیل شود و همین را بررسی می‌کنیم». در ادامه اخطارهای منتقدان این رویه، احمد توکلی که پرکارترین نماینده مجلس در جریان بررسی این لایحه بود، بار دیگر درخواست اعلام اخطار کرد و گفت: «شما با این تصمیمتان بخش خصوصی را یک روز از کار محروم می‌کنید و بخش دولتی را هم یک روز از کسب درآمدش محروم می‌کنید. والله امام زمان به این کار راضی نیست. من قسم می‌خورم، چون امام زمان نمی‌خواهد شیعه را این‌قدر ضعیف ببیند». او یک واقعه در کشور فرانسه را مثال زد که مردم حاضر شدند برای رفاه بیشتر سالمندان، یک روز از تعطیلات خود کم کنند تا مالیات بیشتری بدهند و صرف سالمندان شود و سپس گفت: «شما چرا می‌خواهید برای مردم گرفتاری درست کنید؟ می‌خواهید به اسم امام زمان مردم را تعطیل کنید که بروند چه کار کنند؟»، اما پاسخ ابوترابی‌فرد به اخطار توکلی، این بود: «در همان کشورهایی که شما مثال می‌زنید، به‌جای یک روز، دو روز در هفته تعطیل هستند». او تذکر توکلی را هم وارد ندانست و این ماده مانند بسیاری دیگر از مواد لایحه، براساس نظر کمیسیون در قانون قرار گرفت و این تعطیلی به تقویم اضافه شد».

تصویب ۲ طرح تصویب‌نشده قبلی

اما داستان تصویب بی‌درنگ احکام دائم برنامه‌های توسعه کشور، به همین افزودن یک تعطیلی به تقویم رسمی کشور محدود نشد و در ادامه کار هم هم‌زمان با تصویب موادی درباره مسائل کلان و توسعه‌ای کشور، برخی از طرح‌هایی که موردنظر بخش‌هایی از نمایندگان مجلس نهم بود و به دلایل مختلف امکان تصویب در این مجلس را نیافت، قرائت و در ردیف مصوبات درج می‌شد. روز اول مهر سال گذشته دوفوریت طرحی با عنوان «اعطای تابعیت به فرزندان حاصل از ازدواج زنان ایرانی با مردان خارجی و فرزندان شهدای غیرایرانی» تصویب شد. اما در جلسه بعدی که روز یکشنبه پنج مهر برگزار شد، کلیات این طرح رد و از دستور کار خارج شد. در آن جلسه حسینعلی امیری به عنوان نماینده وزارت کشور، ضمن بیان دلایل مخالفت دولت با این طرح، درباره ماده ۷ طرح گفته بود: «مواد ۶ و ۷ این طرح ملاحظات سیاسی و امنیتی جدی دارد زیرا ما به یک‌سری کنوانسیون‌های بین‌المللی ملحق شده‌ایم و به آنها متعهد هستیم، قانونی‌شدن مواد ۶ و ۷ این طرح برای ما مشکلات امنیتی و سیاسی و بین‌المللی دارد». ماده ۷ طرح که به گفته قائم‌مقام وزیر کشور، ناقض تعهدات بین‌المللی ما بود این‌گونه تدوین شده بود:

- «وزارت امورخارجه مکلف است به اتباع غیرایرانی که در راستای مأموریت اهداف والای انقلاب اسلامی طبق قانون مربوطه به درجه ایثارگری نائل شده‌اند با تقاضای آنان و ارائه سند رد تابعیت کشور متبوع به وزرات امورخارجه مشروط به سکونت پنج متوالی یا متناوب در ایران با تأیید ستادکل نیروهای مسلح یا سپاه پاسداران انقلاب اسلامی یا وزارت اطلاعات سند تابعیت صادر کند».

حالا کافی است به جلسه بررسی احکام ثابت برنامه‌های توسعه بازگردیم؛ جلسه‌ای که در آن یک ماده الحاقی به این شرح به احکام ثابت برنامه اضافه شد:

- ماده الحاقی ۲۸: دولت مجاز است به همسران، فرزندان و والدین شهدای دارای تابعیت خارجی (غیرایرانی) که در هشت سال دفاع مقدس یا بعد از آن در راستای مأموریت‌های محوله از سوی مراجع ذی‌صلاح، به شهادت رسیده‌اند، حداکثر یک سال پس از تقاضای تابعیت، تابعیت ایرانی اعطا کند.

به‌این‌ترتیب سایر بندهای طرح پیشین که مربوط به اعطای تابعیت به فرزندان حاصل از ازدواج اتباع غیرایرانی با زنان ایرانی بود حذف و تنها یک بند که آن هم در شکل اولیه مورد انتقاد وزارت کشور بود، با تغییر در واژه‌ها و مثلا تبدیل «مکلف است» به «مجاز است» تصویب شد.

طبق ماده الحاقی ۲۸ دولت مجاز است به همسران، فرزندان و والدین شهدای دارای تابعیت خارجی (غیرایرانی) که در هشت سال دفاع مقدس یا بعد از آن در راستای مأموریت‌های محوله از سوی مراجع ذی‌صلاح، به شهادت رسیده‌اند، حداکثر یک سال پس از تقاضای تابعیت، تابعیت ایرانی اعطا کند

اما این تنها مورد جامانده از مجلس نهم نبود که در قالب احکام برنامه به تصویب رسید. اول آذر سال گذشته هم طرح اصلاح فصل ۴ اساسنامه سپاه پاسداران انقلاب اسلامی مربوط به بسیج مستضعفین، با یک فوریت در صحن مجلس به تصویب رسید. اما چند هفته بعد و در تاریخ شش بهمن، این طرح پس از اصلاح در کمیسیون امنیت ملی با عنوان جدید «تقویت سازمان بسیج» به صحن برگشت و از ۵ ماده آن، دو ماده برای بررسی مجدد به کمیسیون برگشت و سه ماده هم تصویب شد. یکی از موادی که با رأی نمایندگان به کمیسیون برگشته بود، ماده ۳ طرح بود که متن آن به این شرح تدوین شده بود:

- «سازمان بسیج مستضعفین پایگاه‌های مقاومت بسیج را با همکاری دستگاه‌های دولتی، خصوصی و مردم در سطح کشور احداث می‌کند.

تبصره۱: وزارت راه‌وشهرسازی، بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، شهرداری‌ها و سایر نهادها موظف‌اند در طراحی و اجرای طرح‌های جامع تفصیلی شهری و هادی روستایی، شهرهای جدیدالاحداث، شهرک‌های مسکونی و صنعتی و مجتمع‌های تجاری و مناطق آزاد، اراضی مناسبی را برای احداث رده‌های مقاومت بسیج پیش‌بینی کنند و پس از آماده‌سازی بدون دریافت هزینه و با حفظ مالکیت عمومی و دولتی در اختیار بسیج مستضعفین قرار دهند.

تبصره۲: در کلیه اماکن مذهبی کشور از قبیل مساجد و حسینیه‌ها مکان مناسبی برای ایجاد پایگاه مقاومت بسیج پیش‌بینی شود. سازمان امور مساجد، سازمان اوقاف و امور خیریه، سازمان نظام مهندسی و کنترل ساختمان، شهرداری‌ها، دهیاری‌ها، هیأت امنای مساجد، حسینیه‌ها و امامزاده‌ها و همچنین سایر دستگاه‌های مرتبط اقدامات لازم در تحقق این امر معمول دارند».

اما درحالی‌که ایراداتی به این ماده در صحن وارد شد و به دلیل همین ایرادات به تصویب نرسید، در ماده الحاقی ۳۳ قانون احکام دائم برنامه که در مجلس به تصویب رسید، آمده است:

دولت موظف است به‌منظور تقویت کمی و کیفی بسیج مستضعفان، آرمان‌ها و مبانی اندیشه انقلاب اسلامی، توسعه فرهنگ امربه‌معروف و نهی‌ازمنکر و حضور بیشتر نیروهای مردمی در صحنه‌های امنیت و دفاع از کشور، اقدامات و تسهیلات لازم را به شرح زیر فراهم نماید:

الف- حمایت از زیرساخت‌ها برای توسعه نواحی شهرستانی و رده‌های مقاومت بسیج، متناسب با توسعه و تغییرات تقسیمات کشوری.

در بین ۶ بند و دو تبصره این ماده الحاقی، همچنین مواردی نظیر «امکان استفاده از خدمت کارکنان بسیجی فعال و ویژه شاغل برای شرکت در آموزش‌ها و اردوها و سایر برنامه‌ها حداکثر به مدت ۱۵ روز در سال به‌جای خدمت اداری بدون حق مأموریت» نیز درج شده بود که شباهت این ماده را با قانون تقویت بسیج بیشتر می‌کرد.

تصویب مالیات آستان قدس

اما روز گذشته و در آخرین مرحله بررسی مواد الحاقی به لایحه احکام ثابت برنامه، یکی از مواد چالش‌برانگیز قوانین مالیاتی نیز به صورت یک حکم دائمی به تصویب رسید. براساس بند ۱ ماده الحاقی ۶۲، که دیروز در مجلس به تصویب رسید مقرر شد:

«آستان‌های مقدس و قرارگاه‌های سازندگی و شرکت‌ها و مؤسسات وابسته به اشخاص مذکور، از سال اول برنامه ششم نسبت به تمامی فعالیت‌های اقتصادی خود مشمول پرداخت مالیات می‌شوند».

این بند در حالی تصویب شد که محمدرضا پورابراهیمی، در مخالفت با آن اعلام کرد طبق نظر امام‌خمینی(ره) آستان قدس از پرداخت مالیات معاف بوده و براین‌اساس باید آستان قدس از این ماده مستثنا شود. احمد توکلی هم معتقد بود مستثناشدن آستان قدس تنها مربوط به نذورات است و شامل فعالیت‌های اقتصادی این نهاد نمی‌شود. در نهایت هم این بند به همین شکل به تصویب رسید تا همه در انتظار نظر شورای نگهبان بمانند و مشخص شود که آیا موظف‌شدن همه آستان‌های مقدس و قرارگاه‌های سازندگی و شرکت‌ها و مؤسسات به پرداخت مالیات، به‌عنوان یک حکم دائمی تأیید می‌شود یا خیر.

نگرانی درباره سرنوشت برنامه ششم

به هر تقدیر پرونده احکام دائم برنامه توسعه، با سرعت ناشی از آیین‌نامه جدید و البته شتاب نمایندگان مجلس نهم برای رسیدن به بررسی برنامه ششم، دیروز در مجلس بسته شد، اما آنچه همچنان موجب نگرانی است، درپیش‌گرفتن همین رویه از سوی بخشی از نمایندگان مجلس برای بررسی برنامه ششم است. برنامه‌ای که بررسی آن در کمیسیون تلفیق برنامه با وضعیتی عجیب ادامه دارد و هیچ بعید نیست هفته آینده، با شکل و شمایل تغییریافته‌ای نظیر آنچه درباره احکام ثابت اتفاق افتاد، به صحن بهارستان بیاید و با همین سرعت به تصویب برسد. اتفاقی که اگر بیفتد، دولت روحانی باید بین اجرای برنامه پنج‌ساله ششم، با سازوکار مطلوب مجلس نهم یا تغییر و اصلاح آن در مجلس دهم، تصمیم‌گیری کند.

دریچه

چرا آمریکا به حضور ایران در عراق نیاز دارد؟

● زلمای خلیل‌زاد، سفیر پیشین آمریکا در عراق و سازمان ملل متحد، از لزوم هم‌گرایی و مذاکره میان ایران و آمریکا برای خروج عراق از بحران کنونی گفته است.

به گزارش خبرآنلاین، او در یادداشتی در پولتیکو نوشته است: وقت آن رسیده تا نقش ایران در عراق به‌طور جدی بررسی شود. هرج‌ومرج در بغداد، اشغال موقت مجلس توسط پیروان مقتدی صدر و جنگ علیه نیروهای داعش اقتصاد عراق را به‌شدت تضعیف کرده و به نظر می‌رسد روند فروپاشی این کشور در حال تسریع‌شدن است. بدون همکاری میان ایالات متحده، ایران و روحانی برجسته شیعه، آیت‌الله سیستانی، این بحران‌ها می‌تواند کل سیستم سیاسی عراق را متلاشی و درهای این کشور را به اشغال این کشور توسط نیروهای داعش و دیگر سازمان‌های تروریستی باز کند. برای جلوگیری از این اتفاقات واشنگتن به کمک تهران نیاز دارد و ایران باید برای ایجاد ثبات در عراق مانند واشنگتن باانگیزه باشد. در ۹ ماه گذشته بسیاری از جوانان عراقی علیه سوءمدیریت اقتصادی و ناتوانی دولت در برقراری امنیت تظاهرات کرده‌اند. اگر این بحران حل نشود، صدر می‌تواند یک دولت موقت تشکیل بدهد که قطعا عواقبی جبران‌ناشدنی در پی خواهد داشت. در این صورت نیروهای امنیتی برای مهار جنگ داخلی در پایتخت از کنترل نیروهای داعش بازخواهند ماند و نیروهای کُرد منطقه کردستان عراق فرصت را مناسب دیده، آشکارا اعلام استقلال خواهند کرد. خشونت، یکی دیگر از تبعات این ناآرامی‌هاست. ایجاد یک دولت موقت نظامی عواقب نامشخصی دارد و تا حد زیادی به واکنش شبه‌نظامیان و آیت‌الله سیستانی بستگی دارد. اگر شبه‌نظامیان با تشکیل دولت موقت نظامی مخالفت کنند، دولت موقت دو جبهه پیش‌رو دارد: جنگ با داعش و دیگری با شبه‌نظامیان. بهترین نتیجه برای این اتفاق، سازش است. تشکیل یک دولت ائتلافی اصلاح‌طلب به رهبری مقتدی صدر می‌تواند این غائله را ختم کند. دولت ائتلافی جدید می‌تواند با ارائه جدول زمانی مناسب برای اعمال اصلاحات و حتی انتخابات مجلس، آرامش را به کشور بازگرداند. قطعا این دولت با حمایت آیت‌الله سیستانی، ایران و ایالات متحده قوی‌تر و موفق‌تر عمل خواهد کرد.